

BLIJF VAN MIJN WIJF

Kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

ANNE TERWISSCHA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BLIJF VAN MIJN WIJF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE TERWISSCHA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Eva – dominante eigenaresse van het Blijf Van Mijn Lijf Huis (v)

Anja – medewerkster van het Blijf Van Mijn Lijf Huis (v)

Loes- medewerkster van het Blijf Van Mijn Lijf Huis (v)

Irene – zus van Anja (v)

Harry – verloofde van Irene (m)

Nico – sullige conciërge in het Blijf Van Mijn Lijf Huis (m)

Wendy – dochter van Eva (v) schaars gekleed

Jaap – de nieuwe buurman (m)

DECOR:

De deur naar buiten zit rechts. In de achterwand zit een deur naar de rest van het huis. Links achteraan staat een bank met ruimte tussen de achterwand. Verder liggen er ergens kussens. Verdere aankleding naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

(Eva komt op via achter)

EVA: Anja! Loes! *(kijkt om zich heen)* Waar zit iedereen toch? *(opent de deur naar rechts)* Hallo! *(waarderend gefluit vanachter)* Nee, jij niet, smeerlap! *(smijdt de deur dicht)* Brr, moet ik gelijk 's ochtends vroeg zo'n vieze kerel zien? Anja! Loes! Waar blijven jullie? *(Eva af via achter; Anja en Loes op via rechts)*

LOES: Zo, wat staat er vandaag op het programma, Anja?

ANJA: Geen idee, Loes. Volgens mij is er niemand meer aanwezig.

LOES: Niemand? Maar Angeline dan?

ANJA: Die is gisteren vertrokken.

LOES: Vertrokken? Waar naartoe?

ANJA: Terug naar haar man.

LOES: Hoezo terug naar haar man? Die vent was juist de reden dat ze hier zat.

ANJA: Ik weet het, maar ik kon haar niet tegenhouden. Als zij terug wil dan mag ze dat.

LOES: Maar hoe komt ze erbij om terug te gaan? Heeft ze soms contact met hem gehad of zo?

ANJA: Nou eh...

LOES: Wat nou eh..? Is hij hier soms geweest?

ANJA: *(onzeker)* Het kan zijn dat...

LOES: Wat kan zijn? Anja, even voor de duidelijkheid: is hij hier geweest of niet?

ANJA: Eh... een beetje.

LOES: Ja dus! Hoe kun je?

ANJA: Hij belde hier aan en...

LOES: Hij belde hier aan! Hoe kan dat? Dit adres is geheim. Hoe wist hij dat ze hier was? Die vent heeft toch niet bij elk huis in de stad aangebeld om te vragen of ze toevallig zijn vrouw hadden gezien?

ANJA: Weet ik veel. Volgens mij had hij zo'n app op zijn telefoon om een andere telefoon terug te vinden. En toen had Angeline haar telefoon aanstaan en kreeg hij via die app een seintje waar ze zat. Op die manier.

LOES: Waardeloos, die nieuwe techniek. We moeten elke vrouw die hier binnenkomt haar telefoon afnemen om dit te voorkomen.

ANJA: Dat kunnen we niet maken. Het is niet de bedoeling dat we die vrouwen hun vrijheid afpakken.

LOES: We pakken niks van ze af. We zijn hier juist om hen op hun gemak te stellen. *(Eva op via achter)*

EVA: Ah, jullie zijn er eindelijk. Ik zocht jullie al overal.

ANJA EN LOES: Goedemorgen Eva.

EVA: Goedemorgen? Niks goedemorgen. Ik werd vanochtend wakker in een leeg huis. Er was niemand in al die logeerkamers die ik ter beschikking heb. Niemand! Waar zijn al die vrouwen die bont en blauw worden gemept door hun man? Waarom heb ik die hier niet in mijn huis? Angeline, die zat toch hier? Waar is ze opeens gebleven?

LOES: Ja Anja, leg dat Eva maar eens uit.

ANJA: *(kleintjes)* Angeline is weer met haar man mee.

EVA: Met haar man mee? Hoe kan dat?

ANJA: *(kleintjes)* Hij belde aan.

EVA: Hij belde aan? Want hier hangt een bord boven de deur met Blijf Van Mijn Lijf Huis? Zodat al die beesten hier kunnen aanbellen om hun vrouw op te halen als ze een boksbal nodig hebben?

ANJA: Nee, zo ging het niet.

LOES: Hij vond haar via zo'n app op zijn telefoon omdat Angeline haar telefoon nog had aanstaan.

EVA: Loes, noteer: voortaan nemen wij de telefoons in beslag van de vrouwen die we hier opnemen. Dit kunnen we niet hebben.

LOES: Precies wat ik zei.

EVA: Die hufter belde hier dus aan. En toen?

ANJA: Toen zag Angeline hem.

EVA: Ja? Ga door.

ANJA: Hij kwam hier binnen om met haar te praten.

EVA: Hij kwam hier binnen? Een man?

ANJA: Ja?

EVA: Er! Komt! Hier! Nooit! Een! Man! Binnen! Regel nummer 1!
(Nico op via rechts)

NICO: Goedemorgen dames.

EVA: Goedemorgen Nico.

NICO: Zijn er nog klussen te doen?

EVA: Ja Nico, zou je eerst het afvoerputje in de douche willen nakijken? Het water loopt weer zo slecht weg.

NICO: Komt in orde. *(Nico af via achter)*

EVA: Waar waren we?

ANJA: Zeg, is dit eigenlijk niet heel vreemd? Je zegt net dat hier geen man mag komen, maar Nico loopt als conciërge de hele dag in huis rond.

EVA: Dat is heel wat anders. Nico telt niet mee als man. Daarbij, iemand moet toch de klusjes doen? Maar die vent van Angeline, die had dus nooit binnen mogen komen.

ANJA: Het spijt me, Eva. Ik werd overvallen door de situatie. Jij en Loes waren er niet en Angeline vroeg hem om binnen te komen.

EVA: Is ze helemaal gek geworden? Als ze vannacht weer een pak slaag van die man heeft gehad, dan heeft ze dat verdiend.

ANJA: Oh, ik denk niet dat dat gebeurd is. Ze gingen straalverliefd weg. Hij droeg zelfs haar koffer. Zo galant.

EVA: Er bestaat geen liefde tussen man en vrouw! Op zijn best leven ze lijdzaam naast elkaar met een afgesproken wapenstilstand.

ANJA: Nou Eva, overdrijf je nu niet? Er bestaan ook gelukkige stellen.

EVA: Gelukkige stellen bestaan alleen maar omdat de man nog niet tot slaan is gekomen. Mannen zijn wandelende tijdbommen. Vroeg of laat komen ze tot ontploffing. *(pakt Anja bij de schouders en schudt)* En dan zijn wij er voor ze! Voor al die mishandelde vrouwen! Want geen vrouw verdient het om mishandeld te worden!

LOES: *(komt tussenbeide)* Nee Eva, rustig maar. Wij staan aan jouw kant. Maar zei je nou dat het hele huis leeg was vanochtend? Waar was je dochter dan?

EVA: Wendy? Die lellebel was natuurlijk weer de hort op. Echt hoor, soms vraag ik me af of ze echt een dochter van me is. Maar daar gaat het nu niet om. Het baart mij zorgen dat we geen enkele vrouw in de opvang hebben. Het kan niet zo zijn dat hier kamers leegstaan, terwijl daarbuiten vrouwen tot pulp worden geslagen.

ANJA: Ach, misschien valt dat wel mee.

EVA: Wat zeg je? Denk je dat we hier voor niks een Blijf Van Mijn Lijf Huis runnen? Of voor de lol? Gewoon om onszelf bezig te houden? Want ik heb nieuws voor jullie, dames: als hier geen vrouwen zijn om op te vangen, dan heb ik ook geen werk voor jullie als begeleiders. Wat dachten jullie daarvan?

LOES: Maar hoe komen we aan die vrouwen? Normaal wachten we tot een huisarts of een vertrouwenspersoon ze doorverwijst naar ons. We kunnen ze moeilijk zelf verrot slaan en daarna hierheen brengen.

EVA: Ga de straat op! Vind ze! Praat met ze! Neem ze mee! Moet ik dan alles voorkauwen? Is het echt zo moeilijk? Laat die vrouwen weten dat hier een veilig huis voor hen is.

LOES: Ik vlieg al. *(Loes af via rechts)*

EVA: En jij Anja?

ANJA: Ik eh... ga ook zo de straat op. Vrouwen zoeken.

EVA: Heel goed. Bedenk: geen vrouwen, geen werk. *(Eva af via achter)*

ANJA: Allemachtig, wat een humeur heeft die feeks vanochtend.

EVA: *(opent de deur achter)* Zei je nog wat, Anja?

ANJA: *(schrikt)* Eh nee, ik ga bezig. *(de bel gaat)* Oh, daar heb je er misschien al één.

EVA: Doe snel open dan. En denk eraan: alleen vrouwen toelaten
(Eva sluit deur achter)

ANJA: Ja, ja, het is al goed. *(opent deur rechts)* Irene? *(Irene op via rechts)*

IRENE: Goedemorgen, Anja.

ANJA: Wat doe jij hier?

IRENE: Nou moe, mag ik mijn eigen zus niet eens opzoeken?

ANJA: Natuurlijk wel, maar je bent hier nog nooit geweest.

IRENE: Nee, dat is omdat je altijd zo geheimzinnig doet over je werk. Je zegt dat je mensen begeleidt, maar meer wil je er nooit over zeggen.

ANJA: Dat kan ik ook niet. Het is niet zo handig als het algemeen bekend is wat ik doe.

IRENE: Nou, ik ben hier nu toch, dus zeg het me maar. Ik kan een geheim bewaren. Wie begeleid je hier?

ANJA: Dat mag ik niet zeggen.

IRENE: Anja, ik ben je zus!

ANJA: Vooruit, als je belooft dat je niks zegt. Dit is een Blijf Van Mijn Lijf Huis. Ik begeleid de vrouwen die hier worden opgevangen.

IRENE: Wat? Is dit zo'n huis?

ANJA: Ja, maar houd het alsjeblieft voor je. Mijn werk bestaat onder andere uit het beschermen van die vrouwen en ervoor te zorgen dat ze van hun man afkomen. *(even stil, daarna droog)* En als dat niet lukt dan gaan ze weer vrolijk met hem mee naar huis.

IRENE: Wat zeg je? Dat gebeurt toch niet?

ANJA: Het is wat me gisteren is overkomen met een cliënt. Laat maar zitten. In ieder geval is het niet de bedoeling van dit huis dat we Jan en alleman hier ontvangen. Voor Jannie en alle vrouw ligt het natuurlijk anders.

IRENE: Oké, nu snap ik je geheimzinnigheid. Maar ik had dit adres dus gevonden bij de adresgegevens voor noodgevallen die je ooit bij me had achtergelaten.

ANJA: *(schrikt)* Noodgeval? Oh nee, Irene! Vertel me niet dat Harry...

IRENE: *(blij)* Ja, dat heeft hij wel.

ANJA: Heeft hij je in elkaar geslagen?

IRENE: Harry? Nee, natuurlijk niet. Hoe kom je op het idee?

ANJA: Sorry, dat komt door mijn vak. Als je hier lang genoeg werkt, dan denk je na een poosje dat elke man een vrouwenmepper is.

IRENE: Harry is de laatste die een vrouw zou slaan. Hij behandelt me als een prinses.

ANJA: Maar waarom ben je hier naartoe gekomen?

IRENE: *(steekt hand uit en laat de ring zien)* Hiervoor! Harry heeft me gisteren gevraagd en ik heb ja gezegd!

ANJA: Irene! Dat is geweldig! Gefeliciteerd! *(omhelst Irene. Eva op via achter)*

EVA: Oh, wees welkom, lieve vrouw. *(Anja stapte weg van Irene; Eva omhelst Irene)* Ik ben Eva. Welkom in mijn huis. Je hoeft niet meer bang te zijn. Wij zullen voor je zorgen. Geen man zal je ooit nog aanraken.

IRENE: Nou, ik heb liever...

EVA: Kom maar, kom maar even mee. *(neemt Irene mee naar de bank en gaat zitten)* Vertel het me maar. Wat heeft die smeerlap met je gedaan? Of is het nog te pijnlijk om daarover te praten?

IRENE: Ik eh...

ANJA: *(komt tot inzicht)* Komt dat even goed uit!

IRENE: Wat?

ANJA: Inderdaad, Irene kwam hier aankloppen voor hulp. Zal ik me over haar ontfermen?

EVA: Ja, doe dat maar. Dan zal ik kijken of er al een kamer in orde is voor haar. *(Eva af via achter)*

IRENE: Een kamer in orde voor mij? Is dat mens zelf wel in orde? Wat is hier aan de hand? Waarom zei je dat tegen haar?

ANJA: Sorry Irene, het schoot er zomaar uit en ik had geen tijd om je in te lichten. Maar eigenlijk kom je als geroepen.

IRENE: Geroepen? Voor wat?

ANJA: Om mij uit de brand te helpen. Ik zal het je uitleggen. Er wordt hier momenteel geen enkele vrouw opgevangen in dit Blijf Van Mijn Lijf Huis.

IRENE: Nou, een prima reden om de zaak op te doeken, lijkt mij. Als er geen behoefte aan is... Daarbij is het mijn ervaring dat je meer plezier dan last van kerels hebt. En als ze je een lel verkopen, dan lel je gewoon terug.

ANJA: Zo werkt dat voor jou, maar dat geldt niet voor elke vrouw. In elk geval, Eva dreigde Loes en mij vanmorgen dat we zonder werk zouden zitten als hier geen enkele vrouw is om op te vangen.

IRENE: Loes?

ANJA: Mijn collega. Wij begeleiden de vrouwen die hier opgevangen worden.

IRENE: En die Eva is jullie baas?

ANJA: Ja, dit huis is van haar. Ze woont hier zelf ook. Het huis is

enorm groot met veel kamers. Op een dag heeft ze besloten om er een Blijf Van Mijn Lijf Huis van te maken.

IRENE: Rijke vrouw zeker?

ANJA: Ze heeft behoorlijk geërfd van haar ouders ja.

IRENE: En wat verlang je nu van mij? Dat ik aan deze poppenkast mee ga doen en een mishandelde vrouw ga spelen? Heb ik dat goed begrepen?

ANJA: Doe het voor mij. Al is het maar voor een paar dagen. Je zou me er zo ontzettend mee helpen.

IRENE: Tja, dat zou ik wel moeten overleggen met Harry.

ANJA: Nou, bel hem dan.

IRENE: Dat is niet nodig. Hij komt zo.

ANJA: Hij komt zo? Hier?

IRENE: Ja, hij zoekt een plaatsje voor de auto. Alles is hier bezet, joh. Niet normaal hoe druk het hier is.

ANJA: Maar... maar hij kan niet hier komen!

IRENE: Hoezo niet? Hij mag toch zijn schoonzus wel even spreken?

ANJA: Met Eva in de buurt? Zij verafschuwt mannen!

IRENE: Ze is gek. Mannen zijn de beste uitvinding ooit. Maar hoe komt zij dan aan haar trekken? Of is ze soms...?

ANJA: Geen idee. Ze heeft in ieder geval wel een dochter.

IRENE: Oh, dus ze heeft ooit een beurt gehad?

ANJA: Nou ja, Irene! Dat soort dingen zeg je niet!

IRENE: Sorry hoor, maar dat soort types werkt op mijn zenuwen. Maar hoe zit het met de vader?

ANJA: Dat weet niemand. Daar wil ze het niet over hebben.

IRENE: *(bel gaat)* Daar zul je Harry hebben.

ANJA: *(doet open)* Harry! *(Harry op via rechts)*

HARRY: Hallo Anja. Dat valt nog niet mee zeg, om hier een parkeerplaats te vinden.

ANJA: *(zoent hem)* Gefeliciteerd met jullie verloving.

HARRY: Dank je wel. Irene heeft het dus al verteld.

IRENE: Ik kon het niet langer voor me houden, schat.

ANJA: Ik vind het geweldig nieuws!

HARRY: Ja hè? Ik realiseerde me onlangs dat ik geen dag zonder Irene zou kunnen leven. Nou, maak er dan werk van, zei ik tegen mezelf. Dus ik heb haar gevraagd en je weet ondertussen wat haar antwoord was.

IRENE: Natuurlijk zei ik ja.

HARRY: En nu willen we het iedereen persoonlijk vertellen, te beginnen met de naaste familie. *(kijkt rond)* Dus hier werk jij normaal gesproken? Wat is dit eigenlijk?

ANJA: Dat eh... moet een geheim blijven.

HARRY: Een geheim? Nu maak je me erg nieuwsgierig. Is dit soms het hoofdkantoor van de veiligheidsdienst? Ben jij in het echt een spion, Anja? Een vrouwelijke 007?

IRENE: Doe niet zo raar. Mag ik het hem vertellen, Anja? Wees gerust, Harry kan een geheim bewaren.

ANJA: Oh, toe dan ook maar.

IRENE: Harry, dit is een Blijf Van Mijn Lijf Huis.

HARRY: Zo'n huis voor mishandelde vrouwen? Kom dan maar snel mee, Irene. Straks denken ze nog dat ik je geslagen heb.

IRENE: Eh, ik denk dat ik hier blijf, Harry.

HARRY: Wat? Je maakt een grapje.

IRENE: Nee, ik meen het.

HARRY: Maar waarom? Wat heb ik je ooit misdaan? Is het omdat ik altijd de afstandsbediening van de televisie heb? Dan krijg jij die toch de volgende keer. Zo nodig hoeft ik nou ook weer niet naar sport te kijken.

IRENE: Nee, dat is het niet. Ik blijf hier niet vanwege jou. Ik doe het om Anja te helpen. Zij raakt haar baan kwijt als ze geen cliënten heeft.

HARRY: Oh, ik snap het. En nu ga jij doen alsof ik een rotzak ben?

IRENE: Het gaat niet om jou, schat. Maar als ik Anja kan helpen door hier een paar dagen te blijven, dan zie ik daar geen kwaad in.

HARRY: Ik wel. Want dan mis ik je een paar dagen. Of zou ik hier samen met jou mogen blijven?

ANJA: Haha, het idee. Eva zou erin blijven.

HARRY: Eva? Wie is dat?

ANJA: Mijn baas en geen groot fan van mannen, zacht gezegd.

HARRY: Oh, dat type. *(rilt)* Brr, daar moet ik niets van weten.

EVA: *(vanachter, zingend)* Irene?

ANJA: *(schrikt)* Daar zul je haar hebben. Harry, je moet weg, meteen! *(deur van achter opent; Harry probeert de deur van rechts te bereiken maar ziet dat dat niet ongezien gaat lukken en duikt weg achter de bank. Eva op via achter)*

EVA: Irene? Ik heb al een kamer voor je klaar, lieverd. Heb je nog spullen nodig? Je hebt niets meegenomen, zie ik.

IRENE: Ik eh...

EVA: Dat begrijp ik, lieverd. De meeste vrouwen moeten halsoverkop het huis ontvluchten en hebben geen tijd meer om iets mee te nemen. Dat geeft niet. Wij kopen wel wat voor je. Toe Anja, ga jij even naar de winkels. Wat heb je nodig, Irene? Kleding, ondergoed, toiletartikelen, gewoon alles?

IRENE: Eh...

EVA: Gewoon alles dus. Ga maar, Anja. Laat alles maar op mijn rekening zetten, zoals gewoonlijk. Ik ontferm me hier wel over Irene.

ANJA: *(aarzelend)* Eh.. oké, tot straks. *(Anja af via rechts)*

EVA: Zo, kom maar even rustig zitten, lieverd. *(gaan op de bank zitten)* Al je zorgen zijn nu voorbij, daar ga ik persoonlijk voor zorgen. Je hebt een eerste stap genomen door bij je man weg te gaan en dat is ontzettend dapper van je. Ik weet hoe moeilijk die stap kan zijn.

IRENE: Je weet het? Ben je zelf ook ooit mishandeld door een man?

EVA: Ik? Ha, ik moet de man nog meemaken die mij een klap durft te geven. Maar laten we het niet over mijn ervaringen met mannen hebben. Het gaat nu om jou. Wat heeft die man je aangedaan?

IRENE: Oh.. eh.. dat weet ik eigenlijk niet.

EVA: Oh ja, dat herken ik. Verdringing van wat er is gebeurd, heet dat. Dat is de manier waarop je hersenen alle ellende verwerken, zodat je kunt overleven. Dat geeft niet. Bij mij kun je alles kwijt. Gooi het er maar uit, daar knap je van op.

IRENE: Eh ja... ik denk dat hij het gebruikelijke heeft gedaan?

EVA: *(gretig)* Heeft ie je geslagen als je het eten niet klaar had staan als hij thuiskwam?

IRENE: Oh ja, zeker. Elke dag was het raak.

EVA: En vernederde hij je als zijn vrienden er waren door je als een dienstmeid te behandelen?

IRENE: Nu je het zegt. Kratten bier heb ik voor die gasten moeten aanslepen.

EVA: En moest je hem elke avond ter wille zijn, ook als je geen behoefte had?

IRENE: Geen behoefte hebben? Wanneer komt dat nou voor? *(ziet de verbaasde blik van Eva)* Eh.. ik bedoel, oh ja, zo vaak. Dan spreidde ik mijn benen maar en dacht aan het vaderland, dan was het 't snelst voorbij.

EVA: Och arme lieverd *(omhelst Irene)*. Je lijden is voorbij. Vanaf nu ben je veilig. Je hoeft niet meer met een man te zijn.

IRENE: Nou, liever wel.

EVA: Wat zeg je?

IRENE: Een leven zonder mannen, ik moet er niet aan denken.

EVA: Dat komt omdat je nog gewend bent om zo te denken. *(zucht)* Je lijkt zo op mijn dochter.

IRENE: Je dochter? Maar heb jij dan...?

EVA: Ja lieverd, ik heb ook mijn moment van zwakte gekend. Maar

ik heb ervan geleerd.

IRENE: Maar wat is er gebeurd?

EVA: Ach, het gebruikelijke verhaal. Ik denk er liever niet meer aan terug. Ik heb ervan geleerd en ik ben er sterker uitgekomen. En er is nog iets goeds uitgekomen: mijn dochter Wendy. Als ze alleen maar wat meer op haar moeder leek...

IRENE: Kinderen kiezen nu eenmaal vaak een andere weg dan hun ouders voor hen bedacht hebben.

EVA: Ja, maar moet ze zich dan gelijk aan elke jongen aanbieden die op haar pad komt?

IRENE: Is het zo erg?

EVA: Erger! Elk principe dat ik haar heb bijgebracht, elke wijze raad... allemaal voor niets. Als ik een lellebel had willen opvoeden, dan zou het resultaat niet beter geweest kunnen zijn.

IRENE: Ach, het zijn de wilde jaren.

EVA: Die jaren heb ik al voor haar gehad. Ik wil haar voor die fout behoeden. Straks wordt ze ook zomaar zwanger en dan is meneer verdwenen.

IRENE: Och jee, heb je helemaal alleen...?

EVA: Ik wil het er verder niet over hebben. Het gaat trouwens ook niet om mij, het gaat om jou. Zal ik je je kamer laten zien?

IRENE: Nou, graag.

EVA: Kom maar mee. En onthoud: je bent hier van harte welkom en je mag zolang blijven als je wilt.

IRENE: Dank je wel. Maar hoe kan dat allemaal? Ik bedoel, dat moet toch heel wat kosten? Wie betaalt dat?

EVA: Ach lieverd, ik heb geld genoeg. Mijn ouders waren erg rijk en van de erfenis heb ik dit huis kunnen kopen en toen hield ik nog meer dan genoeg over. Het leek me een goed idee om het geld nuttig te besteden door mishandelde vrouwen op te vangen. Zoals jij dus.

IRENE: Zoals ik. Mag ik nu mijn kamer zien?

EVA: Uiteraard. Oh, één momentje. Heb jij een mobiel bij je?

IRENE: Ja, hoezo?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto